

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการในการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนป้อมนาคราชสวาทยานนท์ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 ห้องเรียนๆ ละ 25 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย รวมจำนวนนักเรียนทั้งหมด 50 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนป้อมนาคราชสวาทยานนท์ อ.พระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งเป็นนักเรียน จำนวน 50 คน

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and development) โดยใช้รูปแบบการวิจัยที่มีกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีการทดสอบก่อนเรียนและการสอบหลังเรียน (Randomized control group posttest design) ลักษณะแบบแผนการทดลอง (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538, หน้า 62) ดังตารางที่ 3.1

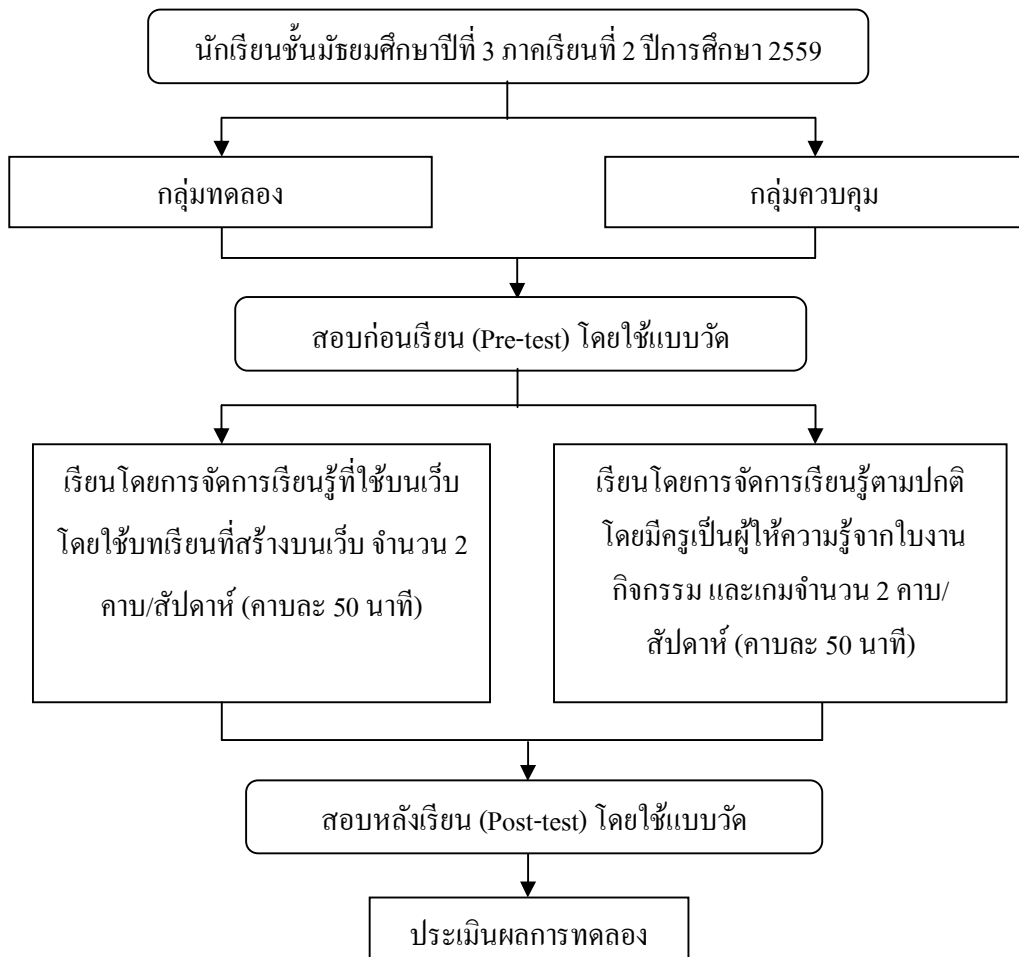
ตารางที่ 3.1 แบบแผนการวิจัย

กลุ่ม(Group)	ก่อนเรียน O1	เรียน (L)	หลังเรียน O2
E ₍₁₎	✓	X	✓
E ₍₂₎	✓	~ X	✓

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

E ₍₁₎	แทน	กลุ่มทดลอง
E ₍₂₎	แทน	กลุ่มควบคุม
O ₁	แทน	สอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดเดียวกันทั้ง 2 กลุ่ม
O ₂	แทน	สอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียวกันทั้ง 2 กลุ่ม
L	แทน	เรียนเนื้อหาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค
X	แทน	เรียนโดยการจัดการเรียนรู้บนเว็บ
~ X	แทน	เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามปกติ

โครงสร้างแบบแผนการวิจัย

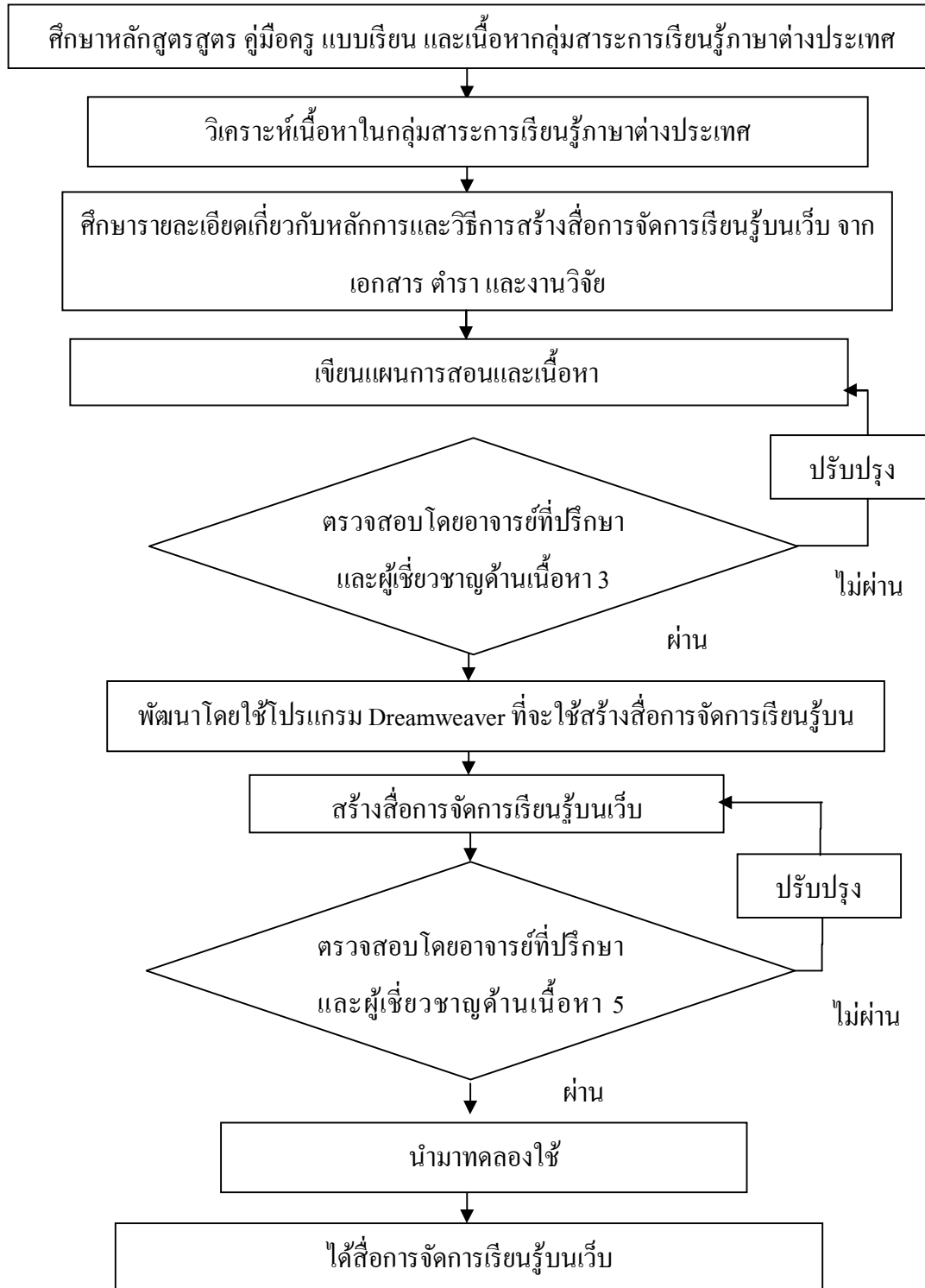
ภาพที่ 3.1 แสดงโครงสร้างแบบแผนการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวนทั้งหมด 5 แผน
2. สื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. แบบประเมินคุณภาพสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อวัดความรู้ โดยจำแนกประเภทระดับของพฤติกรรมทางสมองด้านพุทธิพิสัยสามารถวัดด้าน ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1) สื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.1) หลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน และเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาของบทเรียน และกำหนดพฤติกรรมตามที่ต้องการเลือกเนื้อหาที่จะนำมาสอนในครั้งนี้คือ สื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน

1.2) วิเคราะห์เนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำมาสร้างสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน

1.3) กำหนดวัตถุประสงค์และศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางการจัดเนื้อหาของสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน

1.4) สร้างสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน โดยแบ่งเนื้อหาทั้งหมด 5 หน่วย ประกอบด้วย

หน่วยที่ 1 ถามชื่อบุคคลอื่น

หน่วยที่ 2 เพื่อนนักเรียน

หน่วยที่ 3 เครื่องเขียน

หน่วยที่ 4 ครอบครัวของฉัน

หน่วยที่ 5 บ้านของฉัน

1.5) นำสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการกำหนดขอบเขตของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะและแบบทดสอบ ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เสร็จแล้วนำมาปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.6) นำสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์แล้วมาเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความสมบูรณ์ของเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ระยะเวลาในการใช้ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.7) นำสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ที่
ปรึกษาแก้ไขแล้ว นำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item-Objective Congruence)
โดยให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมให้คะแนนใบแบบประเมิน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า
248-249) ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนา
ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน มีเนื้อหาและกิจกรรมต่างๆ ตรงตาม
จุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนา
ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน มีเนื้อหาและกิจกรรมต่างๆ ตรงตาม
จุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนา
ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ไม่มีเนื้อหาและกิจกรรมต่างๆ ตรง
ตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

1.8) ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องเสร็จแล้วจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อ
นำไปทดลองหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 โดยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ดังนี้

(1) การทดลองเป็นรายบุคคล 1:1 นำสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การ
สนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนป้อมนาคราชสวนยานนท์ อ.พระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ในภาคเรียนที่ 2 ปี
การศึกษา 2559 จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียน เก่ง
ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 1 คน โดยดูผลการเรียนและสอบถามจากครูประจำชั้นเพื่อหา
ประสิทธิภาพ ความเหมาะสมของภาษา เวลาที่ใช้ และศึกษาข้อบกพร่องอื่นๆที่เกิดขึ้น พร้อมทั้ง
บันทึกเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

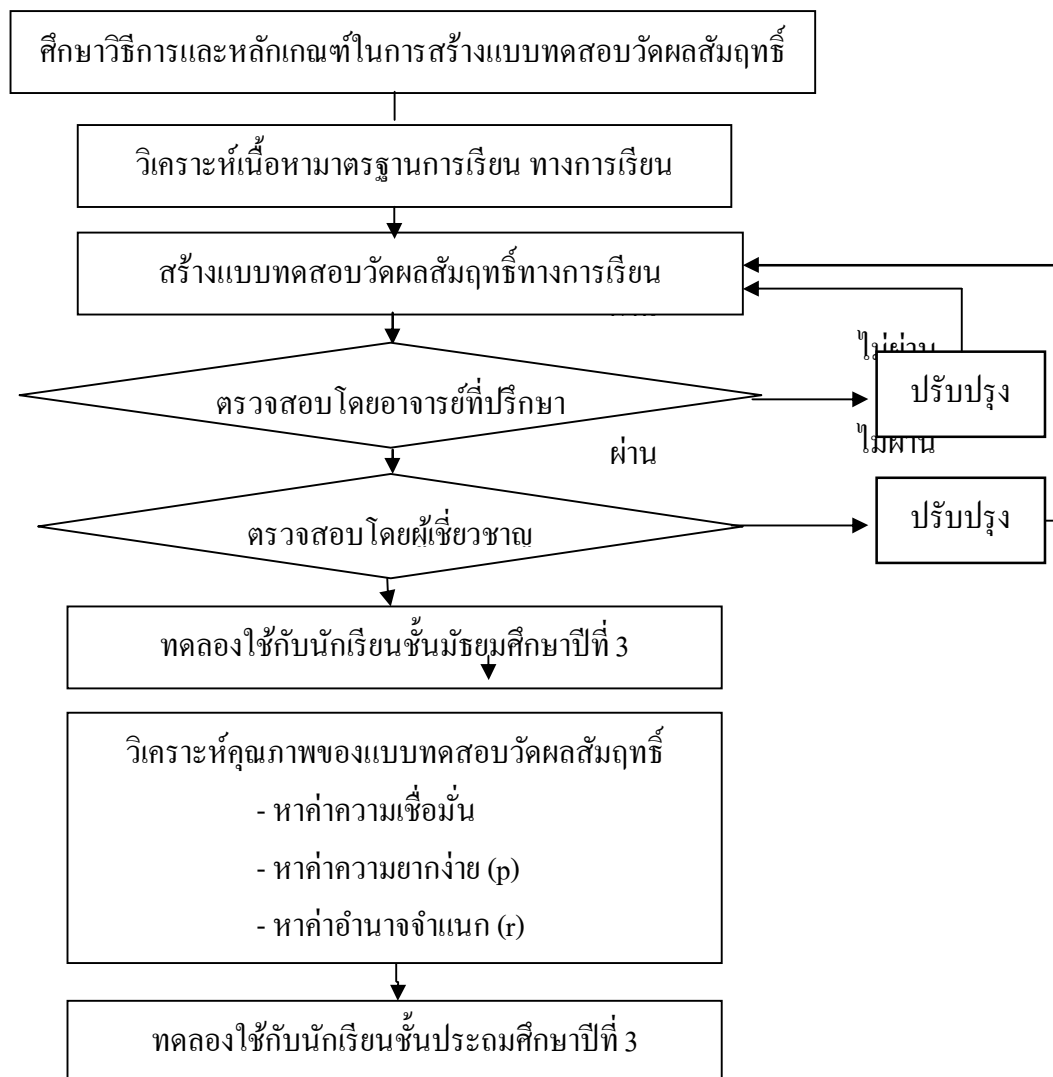
(2) การทดลองเป็นกลุ่มย่อย 1:3 นำสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การ
สนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนป้อมนาคราชสวนยานนท์ อ.พระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ในภาคเรียนที่ 2 ปี
การศึกษา 2559 จำนวน 9 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียน เก่ง 3
คน ปานกลาง 3 คน และอ่อน 3 คน โดยดูผลการเรียนและสอบถามจากครูประจำชั้น เพื่อศึกษา
ข้อบกพร่องอื่นๆ ที่เกิดขึ้น

(3) การทดลองภาคสนาม 1:10 นำสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนป้อมนาคราชสวาทยานนท์ อ.พระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนเก่ง 10 คน ปานกลาง 10 คน และอ่อน 10 คน โดยดูผลการเรียนและสอบถามจากครูประจำชั้น เพื่อศึกษาข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น โดยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

1.9) นำสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ที่ดำเนินการหาประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ 80/80 แล้ว มาใช้จริงกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนป้อมนาคราชสวาทยานนท์ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นตอนการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ 50 คะแนน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาวิธีการและหลักเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบจากหนังสือการวัดผลและประเมินผลต่างๆ

2. วิเคราะห์เนื้อหามาตรฐานการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด เพื่อวางแผนการออกข้อสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด

3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน จำนวน 50 ข้อ

4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อ ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม ในการนำไปใช้ เสร็จแล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

5. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของ อาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่าง แบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตัวชี้วัด (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 248-249) และประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับตัวชี้วัด โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน +1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด
ให้คะแนน 0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด
ให้คะแนน -1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

6. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการประเมินความสอดคล้อง ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มาดำเนินการหาค่า ICO และคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่า ICO ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่สามารถนำไปใช้ได้จำนวน 50 ข้อ

7. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนป้อมนาคราช สวาทยานนท์ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน

8. นำผลการทดสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาหาค่าความยากง่าย (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 185) โดยคัดเลือกแบบทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่ได้คือ ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 1.00 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 1.00

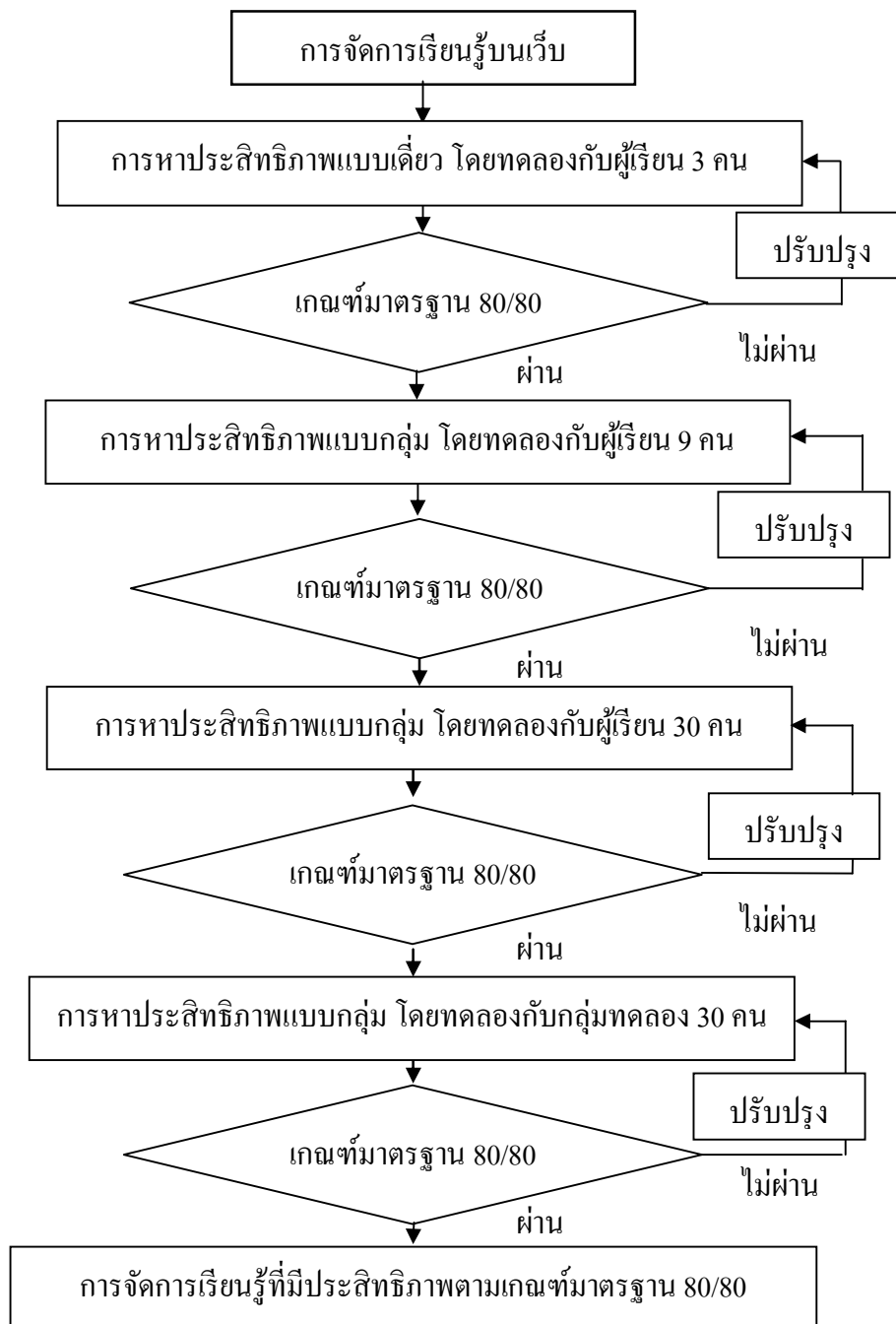
9. นำแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้แล้ว ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 215) โดยค่าความเชื่อมั่นที่เหมาะสมของแบบทดสอบตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไปสามารถนำไปใช้ได้

10. จัดพิมพ์แบบทดสอบที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้วนำไปใช้ในการทดสอบจัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนป้อมนาคราชสวทยานนท์ อ.พระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

3. แบบประเมินคุณภาพสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องเสร็จแล้วจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 โดยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ดังนี้

ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ

(1) การทดลองเป็นรายบุคคล 1:1 นำสู่การจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนป้อมนาคราชสวนยานนท์ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา

2559 จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 1 คน โดยดูผลการเรียนและสอบถามจากครูประจำชั้นเพื่อหาประสิทธิภาพ ความเหมาะสมของภาษา เวลาที่ใช้ และศึกษาข้อบกพร่องอื่นๆที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งบันทึกเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

(2) การทดลองเป็นกลุ่มย่อย 1:3 นำสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนา ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนป้อมนาคราชสวนยานนท์ อ.พระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 9 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียน เก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และอ่อน 3 คน โดยดูผลการเรียนและสอบถามจากครูประจำชั้น เพื่อศึกษาข้อบกพร่องอื่นๆที่เกิดขึ้น

(3) การทดลองภาคสนาม 1:10 นำสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนา ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนป้อมนาคราชสวนยานนท์ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียน เก่ง 10 คน ปานกลาง 10 คน และอ่อน 10 คน โดยดูผลการเรียนและสอบถามจากครูประจำชั้น เพื่อศึกษาข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น โดยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดลอง นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้สื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนา ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนป้อมนาคราชสวนยานนท์ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 25 คน และจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เรื่อง การสนทนา ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนป้อมนาคราชสวนยานนท์ อ.พระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 25 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 50 คนตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปทดสอบกับนักเรียนก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อนทำการเรียนการสอน แล้วนำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนเก็บไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้สื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนป้อมนาคราช สวาทยานนท์ อ.พระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เรื่องการสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ควบคู่กับแผนการจัดการการเรียนรู้ ให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนป้อมนาคราช สวาทยานนท์ อ.พระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ

3. หลังจากดำเนินการสอบเสร็จเรียบร้อยแล้วทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิมมาทดสอบนักเรียน (Post-test) ทั้ง 2 กลุ่ม แล้วนำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนเก็บไว้เป็นคะแนนหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน โดยพิจารณาจากความสัมพันธ์ของกระบวนการและผลลัพธ์ โดยใช้เกณฑ์ 80/80

2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) สื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ

3. วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าสถิติ t-test (t-test for Dependent Sample)

4. วิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยหาค่า ความยากง่าย (p) กำหนดความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 1.00 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร ของ KR – 20 (Kuder – Richardson – 20)

กำหนดค่าของคะแนน 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (R.A. Likert)

5 หมายถึง มีคุณภาพในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00)

4 หมายถึง มีคุณภาพในระดับดี (ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49)

3 หมายถึง มีคุณภาพในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49)

2 หมายถึง มีคุณภาพในระดับต้องปรับปรุง (ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49)

1 หมายถึง มีคุณภาพในระดับใช้ไม่ได้ (ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 59)

1.1 ร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P	แทน	ร้อยละ
f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2541, หน้า 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนนักเรียน

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม
\sum	แทน	ผลรวม
$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการคำนวณหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 249)

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
R	แทน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งให้คะแนน +1, 0 หรือ -1 ถ้าแน่ใจว่าสอดคล้องกันให้ค่า +1 ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้องให้ค่า 0 ถ้าแน่ใจว่าไม่สอดคล้องกันให้ค่า -1
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การหาค่าความยากง่าย (Difficulty Index: p) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Index : r) ของแบบทดสอบ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 215)

ค่าความยากง่าย

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P	แทน	ค่าความยากง่ายของคำถามแต่ละข้อ
R	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นถูก
N	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบนั้นทั้งหมด

ค่าอำนาจจำแนก

$$r = \frac{R_H - R_L}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อ r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
R_H	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มเก่ง
R_L	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน
N	แทน	จำนวนนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มอ่อน

2.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 197-200)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right)$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อสอบทั้งหมด
	p	แทน	สัดส่วนที่คนตอบข้อสอบถูกในแต่ละข้อ (จำนวนคนที่ถูก/จำนวนคนที่ทำทั้งหมด)
	q	แทน	สัดส่วนที่คนตอบข้อสอบผิดในแต่ละข้อ (1-p)
	S ²	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2.4 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 (พิสนุ พองศรี, 2549, หน้า 57)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{n} \times 100}{A}$$

เมื่อ	E ₁	แทน	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมระหว่างทำแบบทดสอบระหว่างเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของการทำข้อสอบระหว่างเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum X}{n} \times 100}{B}$$

เมื่อ	E ₂	แทน	คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
	$\sum Y$	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตร t-test Dependent (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541, หน้า 193)

$$t = \frac{\Sigma d}{\sqrt{\frac{n\Sigma d^2 - (\Sigma d)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน Pre-test กับ Post-test
Σd	แทน	ผลรวมของผลต่างระหว่างคู่คะแนน Pre-test กับ Post-test
Σd^2	แทน	ผลรวมของผลต่างระหว่างคู่คะแนน Pre-test กับ Post-test ยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3.2 การหาร้อยละความก้าวหน้าของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน หลังเรียน - ก่อนเรียน โดยใช้สื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกณฑ์ที่น่าพอใจ คือ ตั้งแต่ร้อยละ 25 ขึ้นไป โดยใช้สูตร ดังนี้ (พิชิตฤทธิ์จรูญ, 2547, หน้า 78)

$$\text{ร้อยละความก้าวหน้า} = \frac{\bar{X}_2 - \bar{X}_1}{\text{คะแนนเดิม}} \times 100$$